

На чужда кжща комат недават.

На чужди поливки влѣтял.

Начумерил са, сѣкаш че изѣл нѣкой бащиното му иманье.

Начумерил са като баба Марта.

Наша баба, наш клоц.

Наша баба, наш помен.

Наша си, булне, наша си, ала си, булне, бачкова. Пѣс.

Наша стока, чужда чест.

Нашата работа чиста.

На шантави очи очила нетрѣбат (не помагат).

Наше е палето, нека лае (джавка).

Наше е чудото.

Нашлѣ млада невѣста сѣкира зад вратата. — Соф.

Нашлѣ, та прошла. — Соф.

Наш'та върба ще роди круши.

Наш'та ето от прѣд е, неговата от зад е, аз я прѣнесох.

Наш'та кучка на наши-я пес недава.

Наш'та работа катжрски опаш, нито порасва, нито са
скажсѣва.

Наш'то баща бѣше голѣму пророк. — Тѣй рекъл един
циганин.

Наш'то куче дойде ли, донесе ли брадвата?

Наш'то магаре от тази пѣсен умрѣ.

Наш'тѣ бѣха сиромаси, ама поимваха парици; тѣз
хора чорбаджии, пѣк пари нѣмат.

Наш'тѣ сега спят у дома.

Наѣдох са като Златишко даначе.

Наѣдох са като на татово кръщение.

Наѣдох са като попско дѣте на задушница.

Наѣла са въшка, че излѣзла на чело.

Наѣла са въшка на гърб-а, че испълзѣла на чело.

Наѣла са с' пелин и зехири.

На ябанджийското куче опашката му да бжде между
краката сѣкога.

На явѣ вѣрди мравѣетѣ, а тайно краде конѣетѣ.

На язык-а ми са върти, немогж да го кажж.

На язык-а му едно, на сърдце му друго.

Не би кжща тѣсна, ако не би челед бѣсна.

Не било в' гроздьето, че в' прѣгроздник-а ли?